

Στον Ιερό Ναό του Θεού (Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Όταν, χριστιανοί μου, μπαίνετε στην Εκκλησία, πρέπει να σκέπτεστε ότι από την γη ανεβαίνετε στον ουρανό. Έτσι λέγει ένας ύμνος της Εκκλησίας μας: «Εν τῷ Ναῷ εσώτες τῆς δόξης Σου, ἐν ουρανῷ εστάναι νομίζομεν»! Αυτό το κτήριο, στο οποίο πηγαίνουμε όλοι μας για να λατρεύσουμε τον Θεό μας, το λέμε «Ναό». Από το ρήμα «ναίω», που σημαίνει «κατοικώ», παράγεται η λέξη «Ναός», που σημαίνει «κατοικία». Κατοικία ποιού; Κατοικία του Θεού! Αλλά θα πείτε και με το δίκαιο σας: Ο Θεός είναι πανταχού παρών και πως λοιπόν λέμε ότι έχει κατοικία ένα κτήριο, τον Ναό; Ναι, χριστιανοί μου, ο Θεός είναι πανταχού παρών, αλλά στο Ναό είναι και σωματικά παρών. Αλλά πάλι θα πείτε: Έχει σώμα ο Θεός, για να λέμε ότι κατοικεί σωματικά στον Ναό; Ναι, αδελφοί μου! Ο Υιός του Θεού σαρκώθηκε στην Κοιλία της Παναγίας μας και έγινε κανονικός άνθρωπος. Και το Σώμα και το Αίμα του Χριστού βρίσκεται πάντα πάνω στην Αγία Τράπεζα των ιερών μας Ναών. Και έτσι λοιπόν λέγουμε ότι στον Ναό κατοικεί και σωματικά ο Θεός.

Όταν πηγαίνουμε στην Εκκλησία πρέπει να είμαστε ντυμένοι με καθαρή, απλή και σεμνή ενδυμασία. Μπαίνοντας στον Ναό καλό και πολύ καλό είναι να ανάβουμε κεριά. Όπως έλεγε ο άγιος πατήρ Παΐσιος «υποχρεώνονται πολύ οι άγιοι, όταν τους ανάβουμε κεριά και μας το πληρώνουν»! Αλλά έχει και βαθιά έννοια και σημασία το κεριά. Με το κεριά, αυτός που το ανάβει, παριστάνει τον εαυτό του. Ανάβει το κεριά και το βάζει στο μανουάλιο. Αυτό σημαίνει ότι βάζει τον εαυτό του στο μανουάλιο του Χριστού! Εκεί είναι η θέση μας: «Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα»! Στην συνέχεια ασπαζόμαστε με ευλάβεια τα εικονίσματα. Τα εικονίσματα που είναι κάτω, κοντά στην πόρτα από την οποία μπήκαμε. Εικονίσματα είναι και στο Τέμπλο. Όμως, όταν γίνεται η Θεία Λειτουργία ή άλλη ιερή Ακολουθία, μην προσκυνάτε τα εικονίσματα του Τέμπλου, γιατί, με το πέρασμά σας προς το Τέμπλο, ανησυχείτε τους άλλους χριστιανούς που προσεύχονται. Όταν δε προσκυνάτε τα εικονίσματα να σκέπτεστε ότι πριν από σας προσκύνησαν και άλλοι τα εικονίσματα αυτά. Έτσι ο ασπασμός στο ίδιο εικόνισμα είναι και ένας μεταξύ μας ασπασμός.

Μετά το άναμα του κεριού και τον ασπασμό των ιερών εικονισμάτων στεκόμαστε κάπου σε μία θέση για να προσευχηθούμε. Δεν μιλάμε με τον διπλανό μας, αλλά νοερά, με τον νού και την καρδιά μας, μιλάμε στον Ιησού Χριστό, την Παναγία μας και τους αγίους μας. Και προσευχόμαστε για την συγχώρεση των αμαρτιών μας πρώτα και έπειτα για τα διάφορα άλλα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στην καθημερινή μας ζωή. Όμως, πρέπει τον νού μας να τον προσηλώνουμε σ' αυτά που

ακούμε από τον ιερέα και τον ψάλτη. Ας φαίνεται ότι δεν τα καταλαβαίνουμε, γιατί έχουν δύσκολη γλώσσα. Αν έχουμε προσηλωμένο το νού μας στα άγια αυτά λογάκια της Εκκλησίας μας, έρχεται η Χάρη του Θεού και μας φωτίζει και τότε όχι απλά τα καταλαβαίνουμε, αλλά και μας συγκλονίζουν και τα θεωρούμε ως δικά μας νοήματα και λόγια. Οι τρεις τωρινοί άγιοι της πατρίδας μας, οι πατέρες Πορφύριος, Ιάκωβος και Παΐσιος, και οι τρεις τους δεν έβγαλαν το Δημοτικό Σχολείο. Και όμως, επειδή αγαπούσαν τα ιερά ψαλίσματα και αναγνώσματα της Εκκλησίας μας, τα κατανούσαν απόλυτα και τα ανέλυαν με τον καλύτερο τρόπο. Όλη η πίστη μας, όλη η θεολογία μας, αγαπητοί μου, είναι αυτά που λέγονται και ψάλλονται στην θεία λατρεία μας. Γι' αυτό όταν πηγαίνουμε στον Ναό για να λατρεύσουμε τον Θεό, πρέπει να προσέχουμε τους ύμνους και τα τροπάρια που ψάλλονται, για να μάθουμε και για να ζήσουμε την Ορθόδοξη πίστη μας και να δοξάζουμε έτσι σωστά τον Θεό μας.